

* ΠΑΛΙΟΦΙΛΕ *

Πάινε εφτά χρόνια από τότε. Ήταν 23 Δεκέμβρη του 05
Με ένα σύντομο τηλεφώνημα μου είπαν ότι αέριο
είναι η κηδεία σου. Ναι, "τόσο άσχημα χώπασες.
Δεν είχα τα αρχίδια να έρθω να σου πω ανείο.
Όχι επειδή δεν μπορούσα. Αλλά επειδή δεν το
πίστευα. Και ούτε τώρα το έχω πιστέψει ακόμα.
Και όχι επειδή δίχως μέρες πριν είχες έρθει
στο Ιντρο να με δεις και είχαμε κάνει πλάκα.
Όχι επειδή θα μπορούσα να είχα γύψει και 'γω
μαζί σου, σε μια από τις βόλτες που κάναμε
τόσο συχνά. Όχι επειδή ήσουν απόλυτη ψυχή
και απόλυτα ειλικρινής με όλους και με όλα.
Αλλά επειδή ήταν τόσο σύντομο. Τόσο σύντομο.
Όσο ένα τηλεφώνημα μερικών δευτερολέπτων.
Ο Μιχαήλς μου είχε πει "Τα καλά παιδιά
πεθαίνουν πρώτα ρε φίλάκα." Μα η αλήθεια
είναι ότι δεν με υπέρεψε καθόλου αυτό.
Γι' αυτό λοιπόν αποφάσισα μέσα από αυτό εδώ
το χαρτί, να σου πω κάτι που πάντα υπερίσχυε να
στο πω όσο ζούσες. Σε ζηλεύω ρε φίλάκα.
Σε' αλήθεια. Ξέρεις γιατί; Επειδή είσαι τόσο
ζελαστικός. Τόσο αειόδοτος με όλους και με όλα.
Τόσο δευτικός και τόσο δεκτικός σε όλα αυτή
την γηρά που σε έζηνε. Το ίδιο είναι και τώρα.
Πάω στοιχημα ότι από κάπου με κοιτάς και χαχανίζεις.

Παλιόφιλε.

ΤΑΝΤΟ 10.6.12